

23 APRIL 2021

**POLITIEKE- EN RACIAAL-ETNISCHE POLARISATIE IN
DE VERENIGDE STATEN IN HET LICHT VAN HET
GREENSBORO MASSACRE (1979)**

Een analyse gebaseerd op krantenartikelen

**Mickey Beckmann
5983533
Universiteit Utrecht**

BA scriptie Geschiedenis

GE3V14054

E-mail: m.s.v.beckmann@students.uu.nl

Begeleidster: Dr. E. van Ommen

Woordenaantal: 7991

Samenvatting

Het politieke klimaat in de Verenigde Staten kenmerkt zich door de verdeeldheid tussen Democraten en Republikeinen en door radicale groeperingen van uiterst links of uiterst rechts die fel tegenover elkaar staan. Het raciale klimaat wordt al sedert de slavernijtijd overschaduwd door racisme. Veel bewegingen hebben getracht hiertegen in opstand te komen, maar verandering blijkt lastig door radicale groeperingen die het ideaal van white-supremacy nastreven en aanmoedigen. Dit onderzoek focust op een schietincident tussen twee radicale bewegingen in de stad Greensboro, North-Carolina, dat werd gekenmerkt als het ergste geweldsincident in Greensboro ooit. Het schietincident werd later benoemd als het *Greensboro Massacre* vanwege de bloedige afloop, maar stond voor aanvang bekend als de 'Death to the Klan mars', georganiseerd door de radicaallinkse communistische partij CWP als protest tegen de radicaal-rechtse beweging Ku Klux Klan. Laatstgenoemde beweging staat bekend om zijn gewelddadige aanpak en racistische idealen in de Verenigde Staten.

Deze studie beoogt inzicht te geven in de politieke- en raciaal-etnische polarisatie in de periode november 1979 – november 1980 in de Verenigde Staten door middel van de bestudering van het Greensboro Massacre en zijn nasleep in krantenartikelen uit de *Greensboro Daily News* en *The New York Times*. De resultaten tonen dat de verslaggevingen in beide kranten veel overeenkomsten vertonen en dat het Greensboro Massacre de politieke- en raciaal-etnische verhoudingen in bovengenoemde periode op zowel regionaal als landelijk niveau op scherp zetten. Hierdoor versterkte de verdeeldheid in de samenleving, resulterend in een toename van de politieke- en raciaal-etnische polarisatie. Tegelijkertijd werd een groeiende meerderheid van de bevolking zich bewust van de bestaande discriminatie en de radicale idealen waardoor partijen zich verenigden in de strijd tegen ongelijke mensenrechten. Deze vereniging kon door toenemende druk in de samenleving mogelijke verandering brengen in de ongelijke, verdeelde politieke- en raciaal-etnische verhoudingen in de Verenigde Staten.

Sleutelwoorden: *Greensboro Massacre; Communist Workers Party; Ku Klux Klan; white-supremacy; (rassen)segregatie; racisme; politieke en raciaal-etnische polarisatie; 1979-1980; Greensboro Daily News; New York Times*

Inhoud

Samenvatting	1
Afkortingen	3
Inleiding	4
Theoretisch kader en relevantie	5
Methode en onderzoeksvraag	7
1. Een historische context: de jaren voor 3 november 1979	10
2. Het Greensboro Massacre	13
Inleiding	13
2.1 The Greensboro Daily News	13
2.1.1 De aanloop & het geweld	13
2.1.2 <i>Naming</i> & het karakter	14
2.1.3 Betrokkenheid van de politie	15
2.2 The New York Times	16
2.2.1 De aanloop & het geweld	16
2.2.2 <i>Naming</i> & het karakter	18
2.2.3 Betrokkenheid van de politie	19
3. De ‘aftermath’ van het Greensboro Massacre	21
Inleiding	21
3.1 Greensboro Daily News	21
3.1.1 Politiek	21
3.1.2 Raciaal-etnisch	22
3.2 The New York Times	24
3.2.1 Politiek	24
3.2.2 Raciaal-etnisch	26
Conclusie	28
Literatuur	31
Primaire literatuur	31
Greensboro Daily News	31
The New York Times	32
Overige primaire literatuur	33
Secundaire literatuur	34

Afkortingen

CWP	Communist Workers Party
GDN	Greensboro Daily News
HRC	Human Relations Commission
IFCO	The Interfaith Foundation for Community Organizations
KKK	Ku Klux Klan
NSPA	National Socialist Party of America
NYT	New York Times
SCLC	Southern Christian Leadership Conference
UKA	United Klans of America
USA	United States of America
VS	Verenigde Staten
WVO	Workers Viewpoint Organization

Inleiding

*“The senseless and brutal killings of five demonstrators at an anti-Klan rally in Greensboro, a city with a history of temperate race relations, is the worst act of racial violence in this region in a decade.”*¹

De gepleegde moorden tijdens deze zogenoemde ‘anti-Klan rally’ op drie november 1979 in Greensboro, North Carolina (VS), later bekend als het Greensboro Massacre maakte zowel regionaal als landelijk veel los. De Workers Viewpoint Organization (WVO), in oktober 1979 hernoemd als de Communist Workers Party (CWP), sponsorde deze Death to the Klan-mars. De protestmars was gericht tegen de Ku Klux Klan (KKK): een racistische organisatie met een terroristisch oogmerk.² De aanvankelijk vredige mars werd verstoord door Klanmannen en Nazi’s die het vuur openden op de demonstranten waarbij vijf doden en negen gewonden vielen.³

Hoewel het aantal slachtoffers relatief beperkt lijkt, werd het incident in de regionale krant *Greensboro Daily News* gekarakteriseerd als ‘de ergste daad van raciaal geweld in de regio in honderd jaar’.⁴ Deze karakterisering roept veel vragen op. Waarom werd het bestempeld als raciaal geweld? Wat was de rol van de betrokken actoren? In hoeverre zette het incident en de nasleep ervan de politieke en raciaal-etnische verhoudingen op scherp, en wat was de invloed daarvan op de polarisatie in de destijds samenleving?

Door krantenartikelen uit de jaren 1979 en 1980 uit *The New York Times* en de *Greensboro Daily News* over het *Greensboro Massacre* te analyseren aan de hand van een close-reading, biedt dit onderzoek inzicht in de destijds politieke- en raciaal-etnische verhoudingen en de rol van de KKK en de CWP daarbinnen, van waaruit uitspraken kunnen worden gedaan over de politieke- en raciaal-etnische polarisatie in de Amerikaanse samenleving tussen 1979-1980.

---

¹ ‘High noon shoot-out in Greensboro’, *Greensboro Daily News*, 11 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/1728>

² Signe Waller, *Love and revolution: A political memoir: People's history of the Greensboro Massacre, its setting and aftermath* (Rowman & Littlefield, 2002) Preface XI.

³ ‘High noon shoot-out in Greensboro’, *Greensboro Daily News*, 11 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/1728>

⁴ ‘High noon shoot-out in Greensboro’, *Greensboro Daily News*, 11 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/1728>

Theoretisch kader en relevantie

Er is veelvuldig onderzoek gedaan naar het Greensboro Massacre en de rol van de CWP en de KKK daarbinnen.⁵ Diverse historici hebben de complexiteit van het incident en zijn nasleep zichtbaar gemaakt. Elizabeth Wheaton stelt dat de feiten vanuit een veelvoud aan perspectieven bekeken kunnen worden waarbij een beeld van tegenstrijdigheden worden getoond.⁶ Toch blijkt dat de meeste historici een visie ondersteunen waarin de KKK verantwoordelijk wordt gehouden voor het incident. Ooggetuigen Sally Bermanzohn en Signe Waller, representeren deze visie met inachtneming van de historische contextuele beschouwing. Bermanzohn creëert één van de onmisbare kaders waarbinnen het Greensboro Massacre begrepen dient te worden door de raciale geschiedenis voorafgaand aan het incident te tonen.⁷ Het incident vond plaats in de nasleep van de burgerrechtenbeweging van de jaren vijftig en zestig, waarin werd gestreden tegen raciaal geweld, rassensegregatie en de ongelijke positie van Afro-Amerikanen.⁸

De ooggetuigenverslagen van zowel Bermanzohn en Waller hebben daarnaast aangezet tot een breder begrip van het activisme na de jaren zestig. Dit activisme werd niet enkel gekenmerkt door raciale aspecten en de achtergrond van rassensegregatie, maar bleek ook enorm politiek geladen. Waller toont dat de CWP met zijn extreemlinkse visie lijnrecht tegenover de extreemrechtse KKK-ideologie stond.⁹ De politieke geladenheid blijkt ook uit literatuur die focust op het berechtigingsproces. Daarin heerst grotendeels de visie dat diverse commissies en het gerechtshof hebben gefaald om de daders, Klanmannen en Nazi's, verantwoordelijk te stellen.¹⁰ Spoma Jovanovic stelt dat het incident de ontoereikendheid liet

---

⁵ Jason Kops, "The Greensboro Massacre: A Challenge to Accepted Historical Interpretations." (2012).

Signe Waller, *Love and revolution: A political memoir: People's history of the Greensboro Massacre, its setting and aftermath* (Rowman & Littlefield, 2002)

Sally A. Bermanzohn, "The Greensboro massacre: Political biographies of four surviving demonstrators." *New Political Science* 20, no. 1 (1998).

Elizabeth Wheaton, *Codename Greenkil: The 1979 Greensboro Killings* (University of Georgia Press, 2009)

Lisa Magarrell and Joya Wesley, *Learning from Greensboro: Truth and reconciliation in the United States*. University of Pennsylvania Press, 2010.

⁶ Wheaton, *Codename Greenkil*, 2-5.

⁷ Sally A. Bermanzohn, "The Greensboro massacre: Political biographies of four surviving demonstrators." *New Political Science* 20, no. 1 (1998).

⁸ Michael K. Honey, *Black Workers Remember: An Oral History of Segregation, Unionism, and the Freedom Struggle* (Berkeley: University of California Press, 1999) 15-17.

⁹ Signe Waller, *Love and revolution: A political memoir: People's history of the Greensboro Massacre, its setting and aftermath* (Rowman & Littlefield, 2002)

¹⁰ Lisa Magarrell and Joya Wesley, *Learning from Greensboro: Truth and reconciliation in the United States*. University of Pennsylvania Press, 2010.

Waller, *Love and revolution: A political memoir*, 2002.

Elizabeth Wheaton, *Codename Greenkil: The 1979 Greensboro Killings* (University of Georgia Press, 2009)

zien van de gerechtelijke, politieke en economische systemen in de Verenigde Staten.¹¹

Niet iedereen is het eens met deze interpretatie. Jason Kops stelt dat de leden van de CWP de verantwoordelijkheid dragen voor het incident door hun agressieve provocatie richting de blanke supremacisten.¹² Hoewel dit een minderheidsvisie is in het wetenschappelijke debat, is het een opvallende notie die aanzet tot een kritische analyse van literatuur over het Greensboro Massacre en de rol van de betrokken actoren.

Uit de secundaire literatuur blijkt kortgezegd dat er zowel op politiek gebied - extreemrechts (KKK) versus extreemlinks (CWP) - als op raciaal-etnisch vlak, bij de aanvang van het incident grote tegenstellingen bestonden tussen de betrokken groepen. Hoewel de mars werd georganiseerd door zowel witte als zwarte personen, was het met name een oproep tegen het idee van blanke superioriteit (waar de KKK naar streefde) en een strijd voor gelijke burgerrechten voor Afro-Amerikanen. Deze zichtbare tegenstellingen in de samenleving leken een voorbode te zijn voor verdere polarisatie.

Er is diverse literatuur gepubliceerd over raciaal en/of politiek gedreven polarisatie binnen de VS.¹³ Matthew Gentzkow, Amerikaans econoom, stelde in 2016 dat Amerikanen destijds meer politiek verdeeld waren dan ooit tevoren.¹⁴ Daarbij illustreert een artikel uit 2009 dat polarisatie vanaf circa 1980 als kenmerkend aspect van de Amerikaanse politiek kan worden beschouwd met intensieve conflicten als gevolg.¹⁵ Een op dit onderzoek gerichte notie is dat de toename van Republikeinse stemmen, over verschillende tijdsintervallen, het meest uitgesproken was in zuidelijke provincies waar de Ku Klux Klan actief was geweest in de jaren 1960. Decennia nadat de Klan is verdwenen, blijken raciale attitudes door te werken in de partijstemming van de kiezers in het Zuiden. Toch claimen Rory McVeigh ed. tegelijkertijd dat raciale houdingen, ondanks de regionale verschillen, in de loop der tijd

---

Sally A. Bermanzohn, "The Greensboro massacre: Political biographies of four surviving demonstrators." *New Political Science* 20, no. 1 (1998).

¹¹ Spoma Jovanovic, *Democracy, dialogue, and community action: Truth and reconciliation in Greensboro*. University of Arkansas Press, 2012.

¹² Jason Kops, "The Greensboro Massacre: A Challenge to Accepted Historical Interpretations." (2012): 76-86.

¹³ Ravi Bhavnani and Dan Miodownik, "Ethnic polarization, ethnic salience, and civil war." *Journal of Conflict Resolution* 53.1 (2009): 30-49.

William H. Carter ed., "Polarisation, public housing and racial minorities in US cities." *Urban Studies* 35.10 (1998): 1889-1911.

Emily Charnock, "Party Polarisation in the United States." *Political Insight* 9.3 (2018): 4-7.

Gordon Heltzel and Kristin Laurin, "Polarization in America: two possible futures." *Current Opinion in Behavioral Sciences* 34 (2020): 179-184.

¹⁴ Matthew Gentzkow, "Polarization in 2016." *Toulouse Network for Information Technology Whitepaper* (2016): 2.

¹⁵ Marc J. Hetherington, "Putting polarization in perspective." *British Journal of Political Science* (2009): 413-415.

minder gepolariseerd zijn geworden.¹⁶

Zover bekend, is nog geen onderzoek gedaan naar de relatie tussen het Greensboro Massacre en polarisatie door middel van een analyse van krantenartikelen. Het analyseren van de verslaggeving is een manier om de historische gebeurtenis, zijn periode en het begrip polarisatie in zijn eigenheid te begrijpen. Het bieden van die historische context draagt bij aan een beter inzicht in de prominente actoren en mechanismen die van invloed zijn (geweest) op de huidige politieke en raciaal-etnische situatie in de VS. Zodoende kunnen hedendaagse tendensen van rassenproblematiek, ongelijkheid, verdeeldheid en polarisatie in de VS beter begrepen worden.

Methoden en onderzoeksvraag

Het doel van dit onderzoek is het verkrijgen van een beter begrip en inzicht in de historie van politieke en raciaal-etnische verdeeldheid, met de daaraan verbonden begrippen zoals witte superioriteit, (rassen)segregatie en polarisatie. De centrale vraag die de basis vormt van dit onderzoek luidt zodoende als volgt:

Wat leert de verslaggeving van het *Greensboro Massacre* (1979) door enerzijds de regionale krant *The Greensboro Daily News* en anderzijds de landelijke krant *The New York Times* ons over politieke- en raciaal-etnische polarisatie in de Verenigde Staten in de periode november 1979 – november 1980?

Binnen dit onderzoek wordt de door politicoloog Murat Somer beschreven definitie van polarisatie gehanteerd: ‘de verdeling van een volk of groep mensen in wederzijds uitsluitende en wantrouwende categorieën’.¹⁷ Daarbinnen wordt het idee toegepast van polarisatie als een concept dat tegenpolen – normaal gesproken twee – veronderstelt.¹⁸ Vervolgens wordt politieke polarisatie benoemd als: de situatie dat er zó veel verdeeldheid en wantrouwen heerst binnen de politiek in een samenleving dat belangenbehartiging (bijna) onmogelijk wordt.

De definitie van raciale-etniciteit die gehanteerd wordt, leunt deels op de conceptualisering van cultureel antropoloog Steegstra die beargumenteerd dat etniciteit een

---

¹⁶ Rory McVeigh, David Cunningham and Justin Farrell, "Political polarization as a social movement outcome: 1960s Klan activism and its enduring impact on political realignment in Southern counties, 1960 to 2000." *American Sociological Review* 79.6 (2014): 1144-1146.

¹⁷ Murat Somer, "Cascades of ethnic polarization: Lessons from Yugoslavia." *The Annals of the American Academy of Political and Social Science* 573.1 (2001): 128.

¹⁸ Yoram Amiel ed., "Poles apart? An analysis of the meaning of polarization." *Review of Income and Wealth* 56.1 (2010): 24.

ongrijpbaar en veranderlijk begrip is. ‘Het gaat vaak om een ‘gevoel’ van onderlinge verbondenheid dat gebaseerd kan zijn op cultuur, taal, religie, nationaliteit en uiterlijke kenmerken. Het is, kortom, een perceptie van identiteit.’¹⁹ Toch blijkt dat etniciteit vaak wordt verbonden aan ras, en dat deze twee binnen de sociale wetenschappen meestal worden gezien als flexibele en niet-vaststaande sociaal geconstrueerde concepten. Voor de hanteerbaarheid in dit onderzoek, wordt een eigen, redelijk vaststaande definitie aangehouden. Hoewel liever niet toegegeven wordt aan de beladen traditionele raciaal-etnische categorisatie - wit, zwart, hispanic etc. - die vaak in de Verenigde Staten wordt aangehouden, wordt dat in dit onderzoek tóch gedeeltelijk gedaan.²⁰ Dit komt voort uit de manier waarop de actoren binnen dit onderwerp worden benoemd in de wetenschappelijke literatuur, alsmede hoe zij zichzelf soms identificeren. Raciale etniciteit wordt daarom gedefinieerd als: een onderlinge verbondenheid gebaseerd op raciale kenmerken, waarin ras staat voor uiterlijke en genetische kenmerken. Zodoende wordt raciaal-etnische polarisatie in dit onderzoek gezien als een index van raciaal-etnische diversiteit waarbij twee groepen tegenover elkaar staan, verdeeld zijn en/of wantrouwen tonen richting elkaar.²¹

Aan de hand van een *close-reading* van de krantenartikelen toont dit onderzoek aan dat het Greensboro Massacre de al bestaande gesegregeerde politieke en raciaal-etnische verhoudingen in de samenleving ondersteunde en zelfs negatief versterkte. Ondanks toenemende discussie over de rol van de KKK in de samenleving en het mondjesmaat pleiten voor verandering van de ongelijke positie van Afro-Amerikanen, bleek dat de samenleving met name op politiek gebied verder polariseerde doordat het wantrouwen in de regering groot bleek en radicale ideeën zich voortzetten.

Het primaire bronmateriaal dat aan de basis ligt van die bevindingen bestaat uit zeventien krantenberichten uit de *The New York Times* en vijftien uit de *Greensboro Daily News*, gepubliceerd tussen november 1979 en november 1980. Ze zijn geselecteerd op basis van digitale beschikbaarheid in enerzijds het archief van de website van de *New York Times* en anderzijds in de sectie ‘Civil Rights Greensboro’ in de digitale collecties van UNC Greensboro.²² Er is voor *The New York Times* gekozen omdat de krant een landelijk

¹⁹ Seada Nourhussen ‘Maar wat is etniciteit?’, *Trouw*, 24 september 2008. Online geraadpleegd op: <https://www.trouw.nl/nieuws/maar-wat-is-etniciteit~b850dc56/>

²⁰ Dvora Yanow, *Constructing race and ethnicity in America: Category-making in public policy and administration* (Routledge, 2015) preface.

²¹ Marko Klačnja and Natalija Novta, "Segregation, polarization, and ethnic conflict." *Journal of Conflict Resolution* 60.5 (2016): 928.

²² De link naar het UNC Greensboro en de Civil Rights Greensboro collectie is: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/landingpage/collection/CivilRights>

perspectief biedt en het destijds behoorde tot de grootste landelijke kranten en tegenwoordig nog steeds.²³ De *Greensboro Daily News* was een regionale krant die met name in de regio North-Carolina werd gelezen. Op die manier is getracht zowel een landelijk als lokaal perspectief te bieden, en te bekijken of die visies elkaar ondersteunen, of dat er wellicht grote verschillen te ontdekken zijn in de verslaggeving door beide kranten.

In het eerste hoofdstuk wordt het Greensboro Massacre ingebed in zijn historische context. In hoofdstuk twee wordt de verslaggeving van het Greensboro Massacre door beide kranten weergegeven op basis van krantenartikelen die maximaal een week na het incident zijn gepubliceerd. In hoofdstuk drie komen de nasleep en gevolgen aan bod, waarvoor artikelen afkomstig uit de periode midden november 1979 – eind november 1980 zijn geanalyseerd. Nadien volgt de conclusie waarin getracht wordt de onderzoeksvraag te beantwoorden en aanbevelingen voor verder onderzoek worden gedaan.

---

²³ Opmerking: een keuze voor de New York Times was ook mede omdat het digitale archief voldoende toereikend was wat van belang was in de COVID-19 periode waarin dit onderzoek is geschreven, omdat het onmogelijk was om archieven fysiek te bezoeken.

Voor meer informatie over historische kranten in de VS, zie: <https://guides.nyu.edu/usnews/historical-news>
Voor huidige statistieken over het oplageaantal, zie: <https://www.statista.com/statistics/184682/us-daily-newspapers-by-circulation/>

1. Een historische context: de jaren voor 3 november 1979

Wheaton stelt dat het historische fundament van het Greensboro Massacre werd gelegd in de jaren zestig, die worden gekenmerkt door actief verzet – de opkomst van de burgerrechtenbeweging in 1955 - naar aanleiding van de heersende rassensegregatie in het land.²⁴ In het Zuiden van de VS was de segregatie - op politiek, economisch en sociaal gebied – het ergst.²⁵ Toch ontstond er een grote groep mensen – zowel zwarten als blanken - die zich niet aan de norm van rassensegregatie wilde confirmeren. Hoewel de exacte oorzaak voor de enorme weerstand tegen de heersende segregatie juist in de jaren vijftig lastig te benoemen is, lijkt de Tweede Wereldoorlog een grote rol te hebben gespeeld. Na de Tweede Wereldoorlog werden de Verenigde Naties opgericht met als doel het handhaven van internationale vrede en veiligheid waarbij verdragen aangaande anti-discriminatie- en mensenrechten werden opgesteld.²⁶ Dit stond in contrast met de daadwerkelijke situatie in de VS waardoor jongvolwassenen in actie kwamen. Naast deze protestgeneratie ontstond onder andere in 1957 de Southern Christian Leadership Conference, later onder leiding van Martin Luther King, het boegbeeld van de Civil Rights Movement, die strede voor gelijke rechten voor Afro-Amerikanen en afschaffing van de rassenscheiding.²⁷

Het klimaat van blanke superioriteit werd tot 1965 bevestigd en opgelegd door de invoering van de Jim Crow-wetten. Michael Honey stelt dat het een systeem van doordringend racisme en geweld was dat door veel blanken werd ondersteund.²⁸ Het Zuiden kan worden beschouwd als het decor van de bloei van het systeem en van dagelijkse spanningen begin jaren zestig. De uitspraak van het hooggerechtshof die een einde maakte aan het idee van *separate, but equal* (wat betreft de voorzieningen) uit 1954, zorgde voor frictie en legde volgens Sara Bullard de basis voor een heropleving van de Ku Klux Klan.²⁹ Kenmerkend voor deze Derde Klan was zijn raciale aard, gefocust op geweldpleging tegen de Afro-Amerikaanse burgerbevolking met als ideaal de white-supremacy – de blanke superioriteit. Zij schuwden tevens geen geweld tegen blanken of anderen die opkwamen voor

---

²⁴ Elizabeth Wheaton, *Codename Greenkil: The 1979 Greensboro Killings* (University of Georgia Press, 2009) 5.

²⁵ Sally A. Bermanzohn, *Through survivors' eyes: From the sixties to the Greensboro Massacre* (Vanderbilt University Press, 2003) 3.

²⁶ Adam Fairclough, *To Redeem the Soul of America: The Southern Christian Leadership Conference and Martin Luther King, Jr.* (University of Georgia Press, 2001) 14.

²⁷ Fairclough, *To Redeem the Soul of America* (2001) 14.

²⁸ Michael K. Honey, *Black Workers Remember: An Oral History of Segregation, Unionism, and the Freedom Struggle* (Berkeley: University of California Press, 1999) 15-17.

²⁹ Sara Bullard ed., *The Ku Klux Klan: A History of Racism & Violence* (Diane Publishing, 1998) 24-25.

Afro-Amerikanen, wat bekrachtigd werd door de opkomst van sociale media, zoals krant en televisie, die situaties van rassenscheiding en geweldpleging door de KKK zichtbaarder maakten. Bullard stelt dat de zuidelijke wetshandhavingsautoriteiten pogingen deden om Klanleden te arresteren en te vervolgen, echter toonden politici vaak verzet.³⁰ Het protest binnen de samenleving groeide, wat mogelijk een voorbode was voor de toename van geweld en verdeeldheid tussen burgers. Zoals Gordon Heltzel en Kristin Laurin beargumenteren, kunnen mensen zich moreel gedwongen voelen om te polariseren in het geval dat de ene helft van de samenleving moreel verafschuwde ideeën begint te omarmen, zoals het witte-superioriteit-denken. De andere helft weigert zich met deze standpunten bezig te houden of komt ertegen in opstand, wat uiteindelijk resulteert in een niet goed functionerende democratie.³¹ Ondanks dat in bepaalde steden de KKK verdween of kromp, bleef zij aanhangers en macht behouden, zoals de United Klans of America (UKA), in 1971 de grootste Klan-groep in North-Carolina met 60.000 leden, zo stelt Richard Schaefer.³² Ook de houding en identiteit van de KKK leek steeds militanter te worden.³³

De jaren zestig tot tachtig werden daarnaast overschaduwd door de Vietnamoorlog (1957-1975) waarbij de VS in de jaren vijftig militaire ondersteuning boden om de communistische rebellen te verslaan. De VS vonden het communisme bedreigend, binnen de bipolaire situatie van de Koude Oorlog, waarin zij het als opponent van het Vrije Westen beschouwden. Volgens Richards waren de meeste Amerikanen geen voorstander van het communisme. Door de groeiende oorlog kwamen in 1968, 550.000 mannen in aanmerking voor de dienstplicht waardoor een angstcultuur ontstond. Ook de toename van politieke moorden zorgde voor wantrouwen in de overheid en de politiek, wat resulteerde in de opkomst van sociale bewegingen en protesten, zoals de Workers Viewpoint Organization (1973).³⁴

Kops ziet de WVO als een beweging die door het opdringen van sociale kwesties hun politieke ideologie wilde verspreiden en soldaten wilde rekruteren voor hun communistische revolutie. Voorafgaand aan de anti-Klan mars zette de WVO vele media-aanvallen in tegen de KKK als succesvolle poging om ze in het openbaar te ontmannen. Door flyers te verspreiden waarin de Klan grillig en met ruwe bewoordingen werd beschreven, moedigde ze zwarten en

---

³⁰ Sara Bullard ed., *The Ku Klux Klan: A History of Racism & Violence* (Diane Publishing, 1998) 26.

³¹ Gordon Heltzel and Kristin Laurin, "Polarization in America: two possible futures." *Current Opinion in Behavioral Sciences* 34 (2020): 180.

³² Richard T. Schaefer, "The Ku Klux Klan: Continuity and Change." *Phylon* 32, no. 2 (1971): 152-153.

³³ Jason Kops, "The Greensboro Massacre: A Challenge to Accepted Historical Interpretations." (2012): 77.

³⁴ Marlee Richards, *America in the 1970s*. (Twenty-First Century Books, 2010) 7.

vakbondsmedewerkers openlijk aan om de KKK tijdens geplande evenementen met geweld te confronteren. Het was een slimme manier om de communistische propaganda te verweven met hun anti-Klan retoriek.³⁵

Verder geven Alan Abramowitz en Kyle Saunders weer dat uit verschillende onderzoeken blijkt dat de politieke en culturele verdeeldheid binnen de Amerikaanse bevolking aanzienlijk is toegenomen sinds de jaren zeventig.³⁶ Paul Frymer, politicoloog, stelt dat de politieke divisie zelfs al sinds de jaren zestig het geval is waarbij Democraten en Republikeinen zich met name bezighouden met het beledigen en bedreigen van de ander, zonder tijd te besteden aan gezamenlijk overleg.³⁷ Dit is echter geen nieuws: polarisatie kent immers een lange geschiedenis binnen de politiek van de Verenigde Staten, zo stelt historica Emily Charnock.³⁸ De politieke overtuigingen van zowel democratische als republikeinse kiezers zijn meer onderscheidend geworden en het blijkt dat polarisatie met name in de hand wordt gewerkt door de geïnteresseerde, geïnformeerde en actieve burgers (binnen de eigen groep/partij): zij hebben vaak onderscheidende radicale politieke opvattingen.³⁹

Dit was ook het geval voor zowel leden van de KKK als de CWP. Kops stelt dat een grote mate van polarisatie aanwezig was tussen deze twee groepen.⁴⁰ Heltzel en Laurin beargumenteren dat die mate ervoor zorgt dat de afzonderlijke groepen ideologische standpunten gaan onderschrijven over allerlei kwesties in de samenleving, waarbij grote vooringenomenheid en afschuw jegens andere groepen heerst, waardoor de objectiviteit afneemt.⁴¹ Kops benoemt dat onderzoekers hiervan bewust moeten zijn, onder andere omdat het incident later is benoemd als het Greensboro Massacre – het bloedbad. Dit geeft een bepaalde vooringenomenheid aan en impliceert de onschuld van degenen die vermoord zijn en toont de onmenselijkheid van de moordenaars.⁴²

---

³⁵ Jason Kops, "The Greensboro Massacre: A Challenge to Accepted Historical Interpretations." (2012): 77-79.

³⁶ Alan I Abramowitz, and Kyle L. Saunders, "Is Polarization a Myth?" *The Journal of Politics* 70.2 (2008): 543.

³⁷ Paul Frymer, "Debating the Causes of Party Polarization in America." *California Law Review* (2011): 335.

³⁸ Emily Charnock, "Party Polarisation in the United States." *Political Insight* 9.3 (2018): 4.

³⁹ Alan I Abramowitz, and Kyle L. Saunders, "Is Polarization a Myth?" *The Journal of Politics* 70.2 (2008): 543/554.

⁴⁰ Jason Kops, "The Greensboro Massacre: A Challenge to Accepted Historical Interpretations." (2012): 76.

⁴¹ Gordon Heltzel and Kristin Laurin, "Polarization in America: two possible futures." *Current Opinion in Behavioral Sciences* 34 (2020): 179.

⁴² Jason Kops, "The Greensboro Massacre: A Challenge to Accepted Historical Interpretations." (2012): 76.

2. Het Greensboro Massacre

Inleiding

Hieronder wordt aangetoond dat de focus op raciaal-etnische verschillen en racisme, alsmede de politieke strijd tussen de extreemlinkse communisten en extreemrechtse KKK en nazi's, nog duidelijk aanwezig was in de samenleving. Een onverwachte vondst is dat de berichtgeving in de kranten meer op elkaar lijkt dan op voorhand werd gedacht. Beiden legden de focus op de ernst en onvoorspelbaarheid van het incident, met name in het licht van de nasleep van de burgerrechtenbeweging. Ook werd de betrokkenheid van de politie tijdens het incident in beide verslaggevingen veelvuldig besproken en betwist.

Deze analyse baseert zich op negen artikelen uit de GDN en zeven artikelen uit de NYT en er worden per krant drie hoofdelementen geanalyseerd die in de verslaggevingen naar voren kwamen: de aanloop & het geweld, *naming* & het karakter en de betrokkenheid van de politie.

2.1 The Greensboro Daily News

2.1.1 De aanloop & het geweld

In diverse krantenartikelen werd aandacht besteed aan de aanloop en het ontstaan van het geweld, waarbinnen journalisten met name de focus legden op de ernst en onvoorspelbaarheid van het incident. Journalisten Scism en Hackney stelden dat het incident - ondanks de jarenlange toename van Klan-activiteit in North-Carolina en het Zuiden - het ergste Klan-gerelateerde geweldsincident was sinds de jaren zestig in de Verenigde Staten, en het ergste ooit in Greensboro.⁴³ Het incident zou zogenoemd 'wholly out of character for this community' zijn, want Greensboro kende een lange en trotse geschiedenis aan geweldloze protesten gedurende het tijdperk van de burgerrechtenbeweging.⁴⁴ Toch is het moeilijk voor te stellen dat het optreden van de KKK zo onvoorspelbaar was. Uit dezelfde analyse van krantenberichten blijkt dat Klan-gerelateerde (gewelds)incidenten in 1979 regelmatig

---

⁴³ Brent Hackney, 'Klan Activity Up Throughout South', *Greensboro Daily News*, 4 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/126>

Jack Scism, 'Four Die in Klan-Leftist Shootout', *Greensboro Daily News*, 4 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/61>

⁴⁴ 'After the violence', *Greensboro Daily News*, 5 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/151>

plaatsvonden in North-Carolina.⁴⁵ Met de kennis dat de mars een anti-Klan karakter had en Klan-activiteiten waren toegenomen in het gebied in de jaren voor het incident, lijkt het vreemd dat de aanval van de Klanmannen zo onverwachts kwam. In dat licht is de breed gedragen visie van journalisten wat betreft de ernst en onvoorspelbaarheid van het incident moeilijk te verklaren. Het kan duiden op een daadwerkelijke verbaasdheid bij journalisten, wellicht in combinatie met het feit dat ze richting burgers in de samenleving een besef wilden creëren van de intense tweestrijd en het radicale karakter van beide groepen.

Verder toonde de verslaggeving vaak dat Klanleden als daders verantwoordelijk dienden te worden gehouden voor het bloedbad. Toch werd in diverse artikelen ook benoemd dat CWP-leden de KKK vooraf had geprovoceerd met leuzen als “*We invite these cowards (the Klan) to come out from under their rocks on Nov. 3*”.⁴⁶ Met de benoeming hiervan leken de journalisten uiteindelijk beide kanten af te keuren en boden ze tegelijkertijd ruimte aan lezers om na te denken over zowel de rol van de KKK als de CWP in het incident. In dit kader wordt de politieke tweestrijd evenals de raciale tegenstellingen tussen de twee partijen benadrukt.

2.1.2 Naming & het karakter

In bijna alle krantenartikelen duiden de journalisten de aangevallen groep aan als ‘racially-mixed strijdend tegen de KKK en white-supremacy’, en de aanvallende groep als ‘Klanmannen - racistische ‘whites’ – strevend naar de witte-superioriteit.’ Dat geeft inzicht in hoe journalisten deze groepen karakteriseerden en het lijkt te duiden op het besef dat er een maatschappelijke raciaal-etnische tweedeling bestond die zij van belang achtten te beschrijven.

Wat betreft de politiek historische context kan de expliciete benoeming opvallend worden genoemd. In de krantenartikelen werd de KKK slechts in samenhang genoemd met de term ‘whites’ en degenen die streven naar white-supremacy, maar er wordt nauwelijks gesproken over een politiek gerelateerde term zoals ‘radicaalrechts’. Daarmee leek de KKK met name verbonden te worden aan een raciaal-etnische context. Daarentegen werd naar de raciaal-gemixte groep meestal verwezen in termen met een politieke connotatie, zoals

---

⁴⁵ Brent Hackney, ‘Klan Activity Up Throughout South’, *Greensboro Daily News*, 4 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/126>

⁴⁶ Jack Scism, ‘Four Die in Klan-Leftist Shootout’, *Greensboro Daily News*, 4 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/61>

‘(members of a) radical left-group’, ‘CWP-members’ of ‘communists’.⁴⁷

Daarnaast leken journalisten ook historische achtergrondinformatie te willen bieden over de twee actoren, wellicht zodat lezers het incident beter zouden begrijpen en in staat zouden zijn er een mening over te vormen. Opvallend is dat journalisten met name de KKK en de raciale achtergrond van deze beweging uitlichtten, terwijl ze nauwelijks focusten op de CWP en haar politieke (marxistische) standpunten. Er leek zodoende onder de meeste journalisten sprake van een sterker heersend anti-sentiment jegens de KKK dan tegenover de communisten. In dat geval zegt het iets over de destijds bestaande samenlevingsverhoudingen en kan dit het publiek hebben aangezet tot een fellere houding tegenover Klanleden en een afkeuring van de white-supremacy.

De expliciete ‘naming’ leidde tevens tot karakterisering van het incident, in diverse krantenartikelen beschouwd als raciaal en ideologisch. Onder andere Scism stelde dat de confrontatie werd vormgegeven door twee organisaties met zeer uiteenlopende ideologieën dat leidde tot een ‘eruption of gunfire’.⁴⁸ Daarmee toonden de journalisten het agressieve en raciaal-etnische karakter van beide groepen.

2.1.3 Betrokkenheid van de politie

De uitgebreide verslaggeving in bijna alle krantenartikelen over het politieoptreden voor en tijdens het incident, geeft aan dat journalisten dit belangrijk achtten. Wel leek het een gevoelig punt, want journalisten toonden voornamelijk uitspraken van anderen, zonder een eigen visie weer te geven. Het is daarnaast opvallend dat hierover veel tegenstrijdigheid heerste in de verslaggeving. De meeste artikelen toonden dat de politie te laat handelde en dat er vermoedens waren over de samenwerking tussen de politie en de KKK, vooral bij Afro-Amerikanen.⁴⁹ Alleen in het artikel ‘After The Violence’ kwam naar voren dat agenten

⁴⁷ Mae Israel, ‘Some Hearts Are Swollen With Anger... Others Fill With Prayer’, *Greensboro Daily News*, 5 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/133>
Winston Cavin, ‘Without Warning, the Shooting Started’, *Greensboro Daily News*, 4 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/67>

Jack Scism, ‘Shootout Aftermath: Search For Reasons’, *Greensboro Daily News*, 5 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/compoundobject/collection/CivilRights/id/73/rec/4>

Jack Scism, ‘Four Die in Klan-Leftist Shootout’, *Greensboro Daily News*, 4 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/61>

⁴⁸ Jack Scism, ‘Shootout Aftermath: Search For Reasons’, *Greensboro Daily News*, 5 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/compoundobject/collection/CivilRights/id/73/rec/4>

⁴⁹ Charles Babington, ‘Police Near Scene Not Told Klan Was Approaching’, *Greensboro Daily News*, 4 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/64>

Jack Scism, ‘Shootout Aftermath: Search For Reasons’, *Greensboro Daily News*, 5 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/compoundobject/collection/CivilRights/id/73/rec/4>

Winston Cavin, ‘Without Warning, the Shooting Started’, *Greensboro Daily News*, 4 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/67>

diverse voorzorgsmaatregelen hadden genomen en een veiligheidsplan hadden opgesteld in samenwerking met de CWP.⁵⁰ Dat de betwistbare rol van de politie vaak naar voren kwam in artikelen, kan erop duiden dat journalisten zelf twijfels hadden over het politieoptreden en dat ter discussie wilde stellen.

Opvallend is dat journalisten benoemden dat CWP-leden niet alleen de KKK verantwoordelijk hielden voor het incident, maar met name obscene uitspraken deden over de politie zoals *'fascist pig police'*, *'they had disarmed their group, not the Klan'*. Hiermee toonden de journalisten voornamelijk dat de communisten geen vertrouwen hadden in de politie en staatsorganen, wat een voedingsbodem leek voor politieke polarisatie.⁵¹

Tot slot typeerden diverse journalisten het incident als een gebeurtenis die een schending van sommige fundamentele mensenrechten in aarde had, waaronder het recht om vreedzaam te protesteren en de vrijheid van meningsuiting te zien aan het verbod op protesten direct na het incident.⁵² Hiermee toonde de verslaggeving dat het incident had gezorgd voor een ondermijning van de wet en politiek. Daarnaast gaven journalisten openlijk blijk van afkeuring van het geweld en de radicale gedachten. Ze leken daarmee niet alleen te verwijzen naar het Greensboro Massacre, maar naar de gehele tijdsgeest waarin categorisatie en classificatie leken te leiden tot een klimaat van angst en wantrouwen, met als gevolg politieke en raciaal-etnische verdeeldheid. De verslaggeving leek een oproep tot een gematigdere, gelijkere en vooral minder gepolariseerde samenleving.

2.2 The New York Times

2.2.1 De aanloop & het geweld

Net zoals in de GDN leken de artikelen in de NYT ook de onvoorspelbaarheid van het incident aan te willen tonen. Volgens King duurde de beschieting niet langer dan anderhalf tot twee minuten, maar was het desondanks het gewelddadigste Civil Rights incident sinds de piek van de KKK in de jaren zestig.⁵³ Opvallend is dat NYT-journalisten, evenals GDN-

---

⁵⁰ 'After the violence', *Greensboro Daily News*, 5 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/151>

⁵¹ Winston Cavin, 'Without Warning, the Shooting Started', *Greensboro Daily News*, 4 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/67>

⁵² 'After the violence', *Greensboro Daily News*, 5 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/151>

⁵³ Wayne King, 'Vengeance for Raid Seen as Motive For 4 Killings at Anti-Klan March', *The New York Times*, 5 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/3pC2eqy>
Tom Stites, 'Four Shot To Death At Anti-Klan March', *The New York Times*, 4 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/3bnI7HQ>

journalisten, enerzijds toonden dat Greensboro een relatief onbezorgd raciaal klimaat kende in de jaren zeventig en anderzijds werd benoemd dat de Klan-activiteit de jaren voorafgaand aan het incident was toegenomen.

Daarnaast werd meermaals verwezen naar een eerdere confrontatie in 1979 van de KKK met mensenrechtenactivisten en de CWP.⁵⁴ Het is verassend dat King daar in de opening van zijn artikel direct naar verwees. Hij benoemt de CWP als ‘de organisatie die de verantwoordelijkheid opeiste voor het storen van een KKK-bijeenkomst op 8 juli, het neerhalen van de confederale vlag en het verbranden ervan’.⁵⁵ Wellicht beschouwde hij dat incident als aanleiding van het Greensboro Massacre of wilde hij tonen dat de CWP niet geheel onschuldig was. In de rest van de krantenartikelen werd benoemd dat de CWP flyers had laten drukken waarop de Death to the Klan-mars werd aangekondigd en ze de KKK provoceerde. Laatstgenoemde zag deze activiteiten als motief voor wraak, zo stelt King.⁵⁶ Journalisten maakten zodoende de gespannen verhoudingen en strijd tussen de twee groepen voorafgaand aan het incident zichtbaar, waarin het Greensboro Massacre wellicht kan gelden als de welbekende druppel die de emmer deed overlopen.

Verder werd er in veel artikelen ingegaan op de mate van geweld. King benoemde dat de leden van de KKK en nazi's schoten met automatische- en jachtgeweren, waarmee hij de extremiteit van het gepleegde geweld lijkt te willen tonen.⁵⁷ Daarnaast werd door meerdere journalisten, waaronder Daniels, beschreven dat de CWP aankondigde nog een demonstratie te organiseren een week na het incident, maar die keer bewapend, zodat ze zichzelf zouden kunnen verdedigen.⁵⁸ Niet alleen wordt daarmee door journalisten het wantrouwen van de CWP in het politieoptreden getoond, maar ook de intensiteit van haatdragende gevoelens en het feit dat mensen geneigd waren voor eigen rechter te spelen als het nodig leek. De verslaggeving geeft zodoende inkijk in het gewelddadige, wantrouwende en angstige klimaat dat heerste.

---

⁵⁴ Tom Stites, ‘Four Shot To Death At Anti-Klan March’, *The New York Times*, 4 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/3bnI7HQ>

⁵⁵ Wayne King, ‘Vengeance for Raid Seen as Motive For 4 Killings at Anti-Klan March’, *The New York Times*, 5 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/3pC2eqy>

⁵⁶ King, ‘Vengeance for Raid Seen as Motive For 4 Killings at Anti-Klan March’, <https://nyti.ms/3pC2eqy>

⁵⁷ Ibidem.

Tom Stites, ‘Four Shot To Death At Anti-Klan March’, *The New York Times*, 4 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/3bnI7HQ>

⁵⁸ Lee A. Daniels, ‘Party Behind Anti-Klan Protest Sees Government Role in Deaths’, *The New York Times*, 5 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/3sgY6gC>

2.2.2 Naming & het karakter

NYT-journalisten lijken ten opzichte van de GDN meer diversiteit in de *naming* toe te hebben gepast. De slachtoffers werden meermaals aangeduid als ‘anti-klan demonstrators’ en ‘racially-mixed group’. Hiermee werd ook het raciale karakter van de groep kenbaar gemaakt, wat in GDN nauwelijks ter sprake kwam. Opvallend is dat enkel Stites in zijn artikel sprak over ‘whites’, in plaats van ‘klansmen’ - de meer politiek geladen aanduiding die de leden van de groep henzelf gaven. Daarmee wilde hij waarschijnlijk meer nadruk leggen op het raciaal-etnische karakter van de daders; het feit dat ze white-supremacists waren. Hetzelfde geldt voor de benoeming van de locatie: ‘heavily black neighborhood’, waarmee hij lijkt te duiden op de invloed van raciale etniciteit op het incident.⁵⁹

Verder lijken de journalisten in te gaan op de achtergrond van zowel de CWP als de KKK. Daniels legde focus op de CWP door te stellen dat het geweld in Greensboro een nadruk had gelegd op de nog tamelijk onbekende groep, die al meer dan een eeuw onder verschillende namen actief was in radicale linkse activiteiten.⁶⁰ Daarmee gaf hij aan dat communistische bewegingen al ver voor het incident politiek actief waren in de VS. Daarnaast werd gesproken van ‘the killers, members of the violent fringe’ en ‘the victims, from another fringe; the Marxist left’.⁶¹ Dit kan een teken zijn dat landelijke journalisten beide radicale bewegingen afkeurden vanwege hun gewelddadigheid en extreme idealen.

Tot slot werd in diverse artikelen teruggerepen naar het karakter en het doel van de CWP. In het artikel ‘Tragedy on the Fringe’ werd gesteld dat de leden van de CWP van mening waren dat het uitlokken van de Klan de socialistische revolutie zou bevorderen.⁶² Hun hoofddoel was het opzetten van economische en politieke activiteiten in het belang van de arbeidersklasse van allerlei rassen.⁶³ Stites biedt hiermee inzicht in het sociale en politieke klimaat van die tijd en in het karakter van de CWP: het lijkt dat de partij streefde naar gelijkheid voor alle groepen in de samenleving, ongeacht ras of klasse. Dit toont tegelijkertijd dat er waarschijnlijk destijds een liberale visie heerste, waarin het recht van de sterkste gold. Daarnaast schreef King in zijn verslaggeving dat de gearresteerde Klanmannen, “America” en

---

⁵⁹ Tom Stites, ‘Four Shot To Death At Anti-Klan March’, *The New York Times*, 4 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/3bnI7HQ>

⁶⁰ Lee A. Daniels, ‘Party Behind Anti-Klan Protest Sees Government Role in Deaths’, *The New York Times*, 5 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/3sgY6gC>

⁶¹ ‘Tragedy on the Fringe’, *The New York Times*, 6 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/2Xxf649>

⁶² ‘Tragedy on the Fringe’, <https://nyti.ms/2Xxf649>

⁶³ Tom Stites, ‘Four Shot To Death At Anti-Klan March’, *The New York Times*, 4 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/3bnI7HQ>

“Onward christian soldiers” zongen. Daarmee toont de journalist het religieuze en politieke karakter van de KKK. Dit is een verschil met de GDN omdat de KKK daar met name wordt gelinkt aan het raciale aspect, maar niet aan hun patriotisme en het christendom dat tegenover het communisme stond. Daarbij werd het incident het meest gewelddadige civil-rights incident genoemd. Journalist Lewis gaf aan dat zelfs de beste politieofficieren de rust niet hadden kunnen handhaven in het geval van “groups with diametrically opposed, deep-seated views”, die toegestaan werden hun emotionele wrok te uiten. Met deze bewoordingen, toont de journalist de intense tegenstellingen tussen de groepen alsmede het diepgewortelde karakter van hun idealen. Juist deze diepgewortelde ideeën en verdeeldheid maakten verandering, geweldsafname of enige verzoening lastig.⁶⁴

2.2.3 Betrokkenheid van de politie

Het optreden van de politie leek door de journalisten betwist te worden. De journalist van het artikel *Tragedy on the Fringe* vond dat de verantwoordelijkheid bij de politie lag om vrede en veiligheid te bewaren en dat de wet en maatschappij bescherming eisten in dit soort situaties.⁶⁵ Daarmee laat de journalist zien dat hij van mening is dat de politie had moeten optreden. Daarnaast lieten de NYT-journalisten zich, in vergelijking tot de GDN-journalisten, vaker uit over de betrokkenheid van de politie, wat kan duiden op een verdeelde opinie (landelijk versus regionaal) over de noodzaak van optreden door overheids- en staatsorganen.

Verder benadrukten de journalisten het wantrouwen van de CWP in de politie. Daniels beschreef dat het incident volgens de CWP het werk was van ‘betaalde huurmoordenaars’ van het federale onderzoeksbureau die handelden met medeweten van de politie van Greensboro en de staatspolitie van North Carolina.⁶⁶ Hiermee toonden de journalisten de argwaan en het wantrouwen van de CWP in de politie, overheidsorganen en het gehele kapitalistische systeem. Dit grote politieke wantrouwen leek een voedingsbron voor de verdeeldheid en een blokkade voor belangenbehartiging.

Tot slot, sprak Lewis van een gerechtelijke trend in de jaren zestig waarbij de politie steeds vaker de verantwoordelijkheid kreeg om te zorgen voor veiligheid. Dit ging volgens hem samen met de beweging van vrije meningsuiting. Zodoende werden radicale ideeën in die tijd steeds vaker toegestaan en verkregen ze meer constitutionele bescherming. Daarmee

---

⁶⁴ Anthony Lewis, ‘Free Speech and Provocation Can Be Hard to Separate’, *The New York Times*, 11 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/2LWMVZQ>

⁶⁵ ‘Tragedy on the Fringe’, *The New York Times*, 6 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/2Xxf649>

⁶⁶ Lee A. Daniels, ‘Party Behind Anti-Klan Protest Sees Government Role in Deaths’, *The New York Times*, 5 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/3sgY6gC>

toont hij zijn vrees en zorg voor de opkomst van radicale bewegingen. Door deze verslaggeving lijkt hij publiekelijk meer inzicht te willen geven in de schaduwzijde van het grondwettelijke recht op vrije meningsuiting en een debat te willen openen over de grens ervan en hoe die grens toe te passen in een turbulente samenleving.⁶⁷

---

⁶⁷ Anthony Lewis, 'Free Speech and Provocation Can Be Hard to Separate', *The New York Times*, 11 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/2LWMVZQ>

3. De ‘aftermath’ van het Greensboro Massacre

Inleiding

Hieronder zijn krantenartikelen van midden november 1979 tot eind november 1980 geanalyseerd. Daarin werd door journalisten met name gefocust op het berechtingsproces en op de verdere nasleep van het Greensboro Massacre. Er wordt aangetoond dat de white-supremacy nog steeds heerste en veel invloed uitoefende in de samenleving, zowel in de politiek als op raciaal-etnisch gebied. Een opmerkelijke ontdekking is dat de benodigde twaalf juryleden voor het berechtingsproces na acht maanden nog niet waren gevonden en dat de jury uiteindelijk enkel uit blanken bestond. Dit is relevant omdat het laat zien dat het raciale en ideologische karakter van juryleden meespeelde in de beslissing. Tevens komt naar voren dat instanties werden opgeroepen tot actie: in de GDN voornamelijk het stadsbestuur en in de NYT landelijke commissies en -organen. Ook sterke regionale en nationale tegengeluiden vanuit de bevolking maakten hun opwachting.

3.1 Greensboro Daily News

3.1.1 Politiek

In de verslaggeving werd veel focus gelegd op het feit dat het lang duurde voordat het rechtsproces startte. Daarnaast werd getoond dat het incident uitgebreid werd bestudeerd door diverse commissies, waaronder de Human Relations Commission (HRC). De schrijver van het artikel ‘Flawed report’ toonde veel kritiek op de commissie en het rapport. Ook werd de belangrijkste taak van het stadsbestuur – het kritisch kijken naar valse beweringen – volgens hem niet vervuld.⁶⁸ Hiermee leek de journalist een statement te willen maken dat de reflectie door onderzoeksinstanties op het incident oppervlakkig en niet kritisch was, en te weinig opriep tot actie door de overheid en staat. De weergave van dit wantrouwen in de onderzoeken leidde mogelijk tot onrust, wantrouwen en protest onder de bevolking, wat wellicht polariserende ideeën tot stand bracht.

Daarnaast gaven journalisten ook weer dat belangenverstrengeling aan de orde leek. In meerdere artikelen werd een mogelijke ‘pro Klan’ betrokkenheid van de politie besproken en gesteld dat dit tijdens het proces niet van belang werd geacht. In een artikel geschreven door

---

⁶⁸ ‘Flawed report’, *Greensboro Daily News*, 12 October 1980. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/singleitem/collection/CivilRights/id/1835/rec/14>

Waller, weduwe van de vermoorde Jim Waller, gaf ze aan dat de Klan een ‘reliable informer’ had gehad en benoemde ze tevens dat de Officier van Justitie openlijke sympathie toonde aan de Ku Klux Klan.⁶⁹ Hoewel Waller persoonlijk betrokken was en daar rekening mee moet worden gehouden, zegt het veel dat ze een groot artikel mocht publiceren in de GDN. Daarmee wilde de krant wellicht aanleiding geven tot discussie in de samenleving over de onafhankelijkheid en de objectiviteit van het rechtsproces, wat het wantrouwen in het politieke beleid kon aanzwengelen.

Uiteindelijk, werd op 19 november de uitspraak gedaan: alle Klanmannen en Nazi’s werden vrijgesproken van hun aanklacht(en).⁷⁰ In de kranten werden meermaals heftige reacties op de uitspraak naar voren gebracht. Journalisten toonden stemmen uit de burgerbevolking die meer onderzoek eisten en spraken over wantrouwen in het rechtssysteem: ‘The jury just gave them [Klansmen] a license to kill. They probably had a Klan member on the jury.’⁷¹ Hiermee toonden de journalisten dat er binnen de samenleving een klimaat van ongelijkheid, verdeeldheid en wantrouwen heerste door de rassenkwesie, die werd gevoed door de white-supremacy, en die gevolgen had voor het politieke klimaat.

Wat verder opvalt is dat journalisten tonen dat weinig CWP-leden en demonstranten ervan uit waren gegaan dat de verdachten zware straffen zouden krijgen, maar dat ze (CWP-leden) niet hadden gerekend op een gehele vrijspraak. Daarmee wil de journalist wellicht aangeven dat de CWP en demonstranten toch enigszins vertrouwen hadden in het rechtssysteem, maar dat ze ook bij voorbaat rekening hielden met een bevoorrechte positie van blanke Klan-en Nazimannen tijdens het proces. Dat laat zien dat de ongelijke rassenverhoudingen eigenlijk geïnstitutionaliseerd waren in de maatschappij wat beangstigend is omdat dat zou kunnen leiden tot een blijvende hoge mate van raciaal-etnische polarisatie.

3.1.2 Raciaal-etnisch

Zoals hierboven benoemd, brachten journalisten naar voren dat er veel kritiek kwam op het rapport dat de HRC had uitgebracht. De schrijver van het artikel ‘Flawed report’ benoemde dat het rapport nauwelijks nadruk legde op het feit dat Greensboro een verdeelde gemeenschap was met twee afzonderlijke samenlevingen, de zwarten en de blanken, die naast

---

⁶⁹ Signe Waller, ‘The shootings and after: A CWP response’, *Greensboro Daily News*, 30 March 1980. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/singleitem/collection/CivilRights/id/2182/rec/10>

⁷⁰ ‘Anger, Shock, Hopelessness, Fear Expressed; Some Distrust Justice’, *Greensboro Daily News*, 19 November 1980. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/compoundobject/collection/CivilRights/id/1743/rec/13>

⁷¹ ‘Anger, Shock, Hopelessness, Fear Expressed; Some Distrust Justice’, <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/compoundobject/collection/CivilRights/id/1743/rec/13>

elkaar leefden zonder contact te hebben.⁷² Deze verslaggeving toont dat de journalist een eigen standpunt innam waarin hij het raciale karakter van de stad liet zien evenals de connectie tussen geweld en rassenverhoudingen.

Verder werd in de artikelen veel gesproken over de rol van het stadsbestuur. Een opvallende notie is dat in het artikel ‘Time to Talk’ werd gesteld dat het incident had bijgedragen aan een polarisatie van opvattingen en een toename van achterdocht. Er werd gezegd dat het stadsbestuur een onverschillige houding aannam, zweeg uit angst en gevoelens van woede en frustratie toonden over dat het extremistische geweld in Greensboro was uitgespeeld.⁷³ De bewoording van de journalist – onverschilligheid, zwijgen, frustratie – lijkt erop te duiden dat hij het stadsbestuur mede verantwoordelijk hield voor de polarisatie en achterdocht, en weinig vertrouwen had in het stadsbestuur. Daarmee diende het tegelijkertijd als aanzet voor lezers om ook kritisch te kijken naar de rol van het stadsbestuur. Die kritische noot leek in de verslaggeving duidelijk naar voren te komen omdat journalisten toonden dat er oproepen tot actie aan het stadsbestuur kwamen van een aantal prominente sociale activisten, zowel zwarten als blanken, alsmede de HRC die een zinvolle dialoog tussen rassen, overheidsorganen en lokale burgers wilde bewerkstelligen.⁷⁴

Toch liet de verslaggeving ook zien dat dat moeilijk te realiseren leek en dat er vrees was voor een strijd tussen linkse groeperingen of een heropleving van de KKK in het gehele land.⁷⁵ In diverse artikelen kwam naar voren dat nazipartijleider Covington beweerde dat hij een staat voor racisten, zonder niet-blanken, wilde bewerkstelligen. Daarnaast zou hij kandidaten van zijn partij aanleveren voor staats- en federale functies en had hij plannen om in 1984 gouverneur te worden namens de Republikeinen.⁷⁶ Hoewel de journalist in het artikel geen stelling neemt, maakt hij – door Covington te laten spreken - duidelijk dat de *white-supremacists* hun ideologie zouden doorzetten, ongeacht het protest. Daarmee toont hij dat zowel de politieke- als raciaal-etnische verdeeldheid enorm was en dat het er niet naar uit zag dat dit in de toekomst snel zou gaan veranderen.

---

⁷² ‘Flawed report’, *Greensboro Daily News*, 12 October 1980. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/singleitem/collection/CivilRights/id/1835/rec/14>

⁷³ ‘Time to talk’, *Greensboro Daily News*, 13 October 1980. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/singleitem/collection/CivilRights/id/1836/rec/15>

⁷⁴ ‘Time to talk’, <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/singleitem/collection/CivilRights/id/1836/rec/15>
Jack Scism and William March, ‘Social Activists Turn Up Heat’, *Greensboro Daily News*, November 1980. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/singleitem/collection/CivilRights/id/1838/rec/9>

⁷⁵ ‘Unfinished business’, *Greensboro Daily News*, 14 October 1980. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/compoundobject/collection/CivilRights/id/1725/rec/11>

⁷⁶ ‘Anger, Shock, Hopelessness, Fear Expressed; Some Distrust Justice’, *Greensboro Daily News*, 19 November 1980. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/compoundobject/collection/CivilRights/id/1743/rec/13>

Toch toonden journalisten ook kreten voor verandering: er werd aan het stadsbestuur opgeroepen om afstand te nemen van extremistische opvattingen en -geweld. Ook werd gevraagd om positieve initiatieven te stimuleren in het belang van de bevolking van Greensboro.⁷⁷ Daarmee toonden journalisten zowel hun eigen afkeur van de situatie als hun wil naar verandering. Ook werd aangegeven dat de voorzitter van Greensboro vond dat de blanke gemeenschap zich nog niet genoeg had uitgesproken om dit soort geweld te veroordelen.⁷⁸ Daarmee toonden journalisten dat de raciale en politieke verhoudingen nog altijd ongelijk en verdeeld waren, maar dat het incident ook aanzette tot het bewerkstelligen van veranderingen op politiek en raciaal-etnisch gebied.

3.2 The New York Times

3.2.1 Politiek

Ook in de NYT werd het verloop van het rechtsproces veelvuldig besproken. Er werd gefocust op het feit dat het onderzoek niet alleen geleid werd door de staat, maar ook door een federaal onderzoeksteam met twintig agenten.⁷⁹ Daarmee leken de journalisten te willen weergeven dat het incident en het berechtingsproces ook landelijk belangrijk werden geacht.

Daarnaast schreven de journalisten regelmatig, vaker dan in de GDN, over de samenstelling van de jury, die geheel bestond uit blanken. Wellicht voelden zij zich vrijer door de grotere afstand tot de gebeurtenis in tegenstelling tot de GDN-journalisten die mogelijk bevooroordeeld waren of onder druk van de lokale/regionale politiek voorzichtig wilden zijn in hun uitspraken. Journalist Rawls gaf aan dat de zoektocht naar ‘objectieve’ kandidaten, zonder sterke mening over één van de betrokken groepen én zonder bloot te zijn gesteld aan de publiciteit over de schietpartij, lastig bleek.⁸⁰ Verder gaf hij aan dat een potentieel jurylid had gezegd het gevoel te hebben dat de Amerikaanse grondwet en twee

---

⁷⁷ ‘Time to talk’, *Greensboro Daily News*, 13 October 1980. Accessed online at:

<http://libcdm1.uncg.edu/cdm/singleitem/collection/CivilRights/id/1836/rec/15>

‘Anger, Shock, Hopelessness, Fear Expressed; Some Distrust Justice’, *Greensboro Daily News*, 19 November 1980. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/compoundobject/collection/CivilRights/id/1743/rec/13>

⁷⁸ ‘Anger, Shock, Hopelessness, Fear Expressed; Some Distrust Justice’,

<http://libcdm1.uncg.edu/cdm/compoundobject/collection/CivilRights/id/1743/rec/13>

⁷⁹ ‘Prosecutor in Klan-Protest Killings Terms 12 Suspects Equally Guilty’, *The New York Times*, 7 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/38uO7MZ>

⁸⁰ Wendell Jr. Rawls, ‘Jury Choice Slow in Trial of Klansmen’, *The New York Times*, 14 July 1980. Accessed online at: <https://nyti.ms/2LHzNII>

politieke ideologieën aan de orde waren in plaats van de daadwerkelijke strafzaak.⁸¹ Hiermee wilde de journalist wellicht tonen dat het rechtsproces door een bril van politieke spanningen en de burgerrechtenstrijd werd bekeken waarin het karakter en de ideeën van zowel de KKK als de CWP een rol speelden, wat invloed had op het zicht op de daadwerkelijke strafbare feiten.

Uiteindelijk was de jury op 19 juli 1980 samengesteld, volledig bestaand uit blanken. In het artikel ‘Lawyers Agree...’ gaf de journalist de expliciete benoeming “all 12 jurors are white”.⁸² Het feit dat hij er verder geen mededelingen over deed, lijkt erop te duiden dat hij het óf niet verrassend vond óf het een positieve uitkomst vond. Het eerste geval zou aantonen dat het destijds normaal werd geacht dat blanke personen oververtegenwoordigd waren, wat gezien het raciale klimaat niet onlogisch leek.

Verder werd in de krantenartikelen ook de betrokkenheid van de politie regelmatig aangehaald. In het artikel ‘Jury in Carolina...’ werd gesteld dat getuigenissen en juryargumenten illustreerden dat een voormalige federale informant als lokaal politie contactpersoon had geholpen bij de organisatie van het incident door het werven van Klan deelnemers en het rijden in één van de Klan-voertuigen. Een andere agent werd beschuldigd van het aanzetten tot gewelddadige activiteiten in de mars en het adviseren van deelnemers om geweren en andere wapens mee te nemen.⁸³ Door deze manier van verslaggeving, leken journalisten hun eigen twijfels te tonen over de betrokkenheid van de politie en wilden ze dit wellicht ook aan het licht brengen zodat mensen in de samenleving werden aangezet om kritisch hierop te reflecteren.

Op 3 november begon het Openbaar Ministerie met zijn laatste argumenten.⁸⁴ Assistent officier van Justitie Coman, benoemde dat er geen sprake was van zelfverdediging door de Klan. Hij kenmerkte de verdachten als racisten die gemakkelijk het geweer zouden richten op zwarten.⁸⁵ Daarmee leek de journalist aan te willen geven dat er in het rechtsproces personen waren die de white-supremacy erkenden en tegelijkertijd hun afkeur ertegen

---

⁸¹ Wendell Jr Rawls, ‘Jury Choice Slow in Trial of Klansmen’, *The New York Times*, 14 July 1980. Accessed online at: <https://nyti.ms/2LHzNII>

⁸² ‘Lawyers Agree on Jury In Greensboro Klan Trial’, *The New York Times*, 20 July 1980. Accessed online at: <https://nyti.ms/35LQQA0>

⁸³ ‘Jury in Carolina Frees Klansmen In Five Slayings’, *The New York Times*, 18 November 1980. Accessed online at: <https://nyti.ms/35LixJh>

⁸⁴ ‘Final Klan Trial Arguments Start; Carolina City Is Bracing for Verdict’, *The New York Times*, 4 November 1980. Accessed online at: <https://nyti.ms/39BJT5v>

⁸⁵ ‘Self-Defense Argument Ridiculed at Klan Trial’, *The New York Times*, 5 November 1980. Accessed online at: <https://nyti.ms/39wzwwj>

uitspraken. Verassend is dat op 19 november 1980 alle verdachten vrij werden gesproken van (poging tot) moord, gebaseerd op zelfverdediging en dat er verder geen onderbouwing of argumenten van de jury bekend werden gemaakt. Daarmee lijken de journalisten te duiden dat ze naderhand ook hun twijfels hadden bij het proces en de uitspraak. Dit is relevant omdat het inzicht biedt in de invloed van white-supremacy binnen het politieke systeem, alsmede het wantrouwen in het rechtssysteem die openlijk werd uitgesproken in de media.

Tot slot, toonden sommige journalisten, net als in de GDN, de uitspraken van Covington, leider van de National Socialist Party of America. Hij noemde de uitspraak een grote overwinning voor het blanke Amerika: 'It shows we can beat the system on their own ground. That jury's decision represents the wishes of the people of North-Carolina'.⁸⁶ Hiermee toonden journalisten dat radicale partijen als de NSPA zich gesterkt voelden door de gerechtelijke uitspraak en zich op basis daarvan nog radicaler gingen uitlaten. Dat zou het racistische klimaat enkel in de hand werken en zorgen voor een sterkere tweedeling tussen radicaal rechts en radicaal links.

3.2.2 Raciaal-etnisch

In de krantenartikelen werd veel gesproken over de gevolgen en het effect van de uiteindelijke uitspraak. De verslaggeving toonde dat inwoners van Greensboro werd opgeroepen rust en vrede te bewaren, met name na de uitspraak. Hiermee wilden de journalisten wellicht aangeven dat men bang was dat er in de gemeenschap meer geweld zou ontstaan. De verslaggeving illustreert verder dat er onder Afro-Amerikanen sowieso al weinig vertrouwen heerste dat de daders schuldig zouden worden bevonden. Dat zou de reden zijn geweest waarom er na de uitspraak geen oproer ontstond of geweld werd gepleegd. Een opvallende notie is dat Waller, ooggetuige, benoemde dat die rust goed was omdat 'de regering probeerde in het hele land een rassenoerlog uit te lokken'. Door dit expliciet op te nemen in de verslaggeving, wilden de journalisten misschien inzicht geven in de wantrouwende en negatieve gedachtegang van de slachtoffers richting de regering en tegelijkertijd tonen dat de rassensegregatie een landelijke kwestie was.

Het betekende echter niet dat de Afro-Amerikanen en CWP-leden de uitspraak niet veroordeelden. De artikelen toonden visies van personen die betrokken waren bij mensenrechtencommissies, die stelden dat de uitspraak slecht was voor de

---

⁸⁶ 'Jury in Carolina Frees Klansmen In Five Slayings', *The New York Times*, 18 November 1980. Accessed online at: <https://nyti.ms/35LixJh>

rassenverhoudingen en zou bijdragen aan het gevoel van wantrouwen en aan het onvermogen van zwarten om een eerlijke behandeling in de zaak te krijgen. Door het tonen van bovenstaande visies leken journalisten kritiek te tonen op de uitspraak en het racistische klimaat te illustreren waarbinnen de KKK nog altijd invloedrijk was, de rassenverhoudingen ongelijk en de politiek verdeeld. Hiermee leken de journalisten bij te willen dragen aan het besef van het heersende racisme in de samenleving en op te roepen tot een verandering van de ongelijke, verdeelde politieke- en raciaal-etnische verhoudingen.

Conclusie

Wie meer wil leren over het hedendaagse sociale en politieke karakter van de Verenigde Staten, zal waarschijnlijk niet ontkomen aan een beeld waarin rassenproblematiek, ongelijkheid, verdeeldheid en polarisatie wordt geschetst. Uit diverse onderzoeken blijkt dat het land met name politiek zeer gepolariseerd is. Om een beter inzicht te krijgen in de prominente actoren en mechanismen die van invloed zijn (geweest) op de huidige politieke en raciaal-etnische situatie in de VS, is het analyseren van de historische context van belang.

Dit onderzoek levert daarin een bijdrage door middel van een *close-reading* van de verslaggeving van de historische gebeurtenis ‘Greensboro Massacre’ en de nasleep ervan, die zowel regionaal als landelijk voor veel ophef zorgde en de politieke- en raciaal-etnische verhoudingen op scherp zetten. Vijftien krantenartikelen uit de *Greensboro Daily News* en zeventien krantenartikelen uit *The New York Times*, afkomstig uit de periode november 1979 – november 1980, zijn geanalyseerd om te kijken wat de verslaggeving ons zou leren over de politieke- en raciaal-etnische polarisatie in de VS in de eerdergenoemde periode. Het analyseren van de verslaggeving was een manier om de historische gebeurtenis en zijn periode in zijn eigenheid te begrijpen, wat aanleiding gaf tot een beter begrip en inzicht in de historie van politieke en raciaal-etnische verdeeldheid en de daarmee samenhangende begrippen als witte superioriteit, (rassen)segregatie en polarisatie.

Rassensegregatie kende, met name in het Zuiden, een lange geschiedenis in de Verenigde Staten. Het bestaande klimaat van doordringend racisme en geweld werd gesteund en versterkt door de Ku Klux Klan, die zich focuste op geweldpleging tegen de Afro-Amerikaanse burgerbevolking met als ideaal het behoud van de white-supremacy, waartegen in de jaren vijftig veel verzet kwam door opkomst van burgerrechtenbewegingen. Vervolgens werden de jaren zestig tot tachtig overschaduwed door de Vietnamoorlog waarin de VS het communisme als bedreiging zagen. Kenmerkend in deze periode was de angstcultuur en het wantrouwen in de overheid en de politiek, die leidden tot een toename van radicale (politieke) overtuigingen en een aanzienlijke politieke en culturele verdeeldheid binnen de Amerikaanse samenleving. Hierdoor ontstonden in het reeds verdeelde land sociale bewegingen en protesten, zoals het Greensboro Massacre in 1979.

De uitkomsten van de verslaggeving van zowel de *Greensboro Daily News* als de *New York Times* bevestigen de hoge mate van zowel politieke- als raciaal-etnische polarisatie gedurende november 1979-1980. In de aanloop naar het incident, dat werd beschouwd als meest raciaal geweldsincident in honderd jaar, was er sprake van verdeeldheid en wantrouwen

onder de blanke- en zwarte bevolking van de VS. Deze ontwikkeling werd in de politiek teruggezien in de vorm van onrechtvaardige belangenbehartiging en versterking van de onderlinge verbondenheid van groeperingen met gelijke raciaal-etnische kenmerken.

De belangrijkste bevinding van dit onderzoek is dat de politieke- en raciaal-etnische polarisatie in de Verenigde Staten in de genoemde periode zowel op regionaal- als landelijk niveau toegenomen was door zowel het incident zelf als de nasleep ervan. Een groeiende meerderheid van de bevolking werd zich bewust van de bestaande rassendiscriminatie, de radicale idealen van zowel de KKK als de CWP, en de nog altijd bestaande white-supremacy. Dit leidde tot onrust en protest. De journalisten in de NYT focusten daarbij sterk op landelijk burgerrechtenactivisme en handelen door overheidsorganen. Zij vertolkten de landelijke oproep om de ongelijke rassenverhoudingen ongedaan te maken en de white-supremacy af te schaffen, en leken daarmee een vermindering van de raciaal-politieke polarisatie te beogen. Journalisten in de GDN daarentegen focusten zich met name op de rol van het stadsbestuur binnen vereniging van de twee verdeelde groepen. Hiermee toonden zij dat de gemeente Greensboro voornamelijk bezig was om de verdeeldheid in hun stad aan te pakken en mogelijkheden te zoeken voor verzoening tussen de diverse groeperingen om op die manier een afname van polariserende opvattingen en idealen te bewerkstelligen.

Toch bekruipt het gevoel alsof de gebeurtenissen tijdens het Greensboro Massacre nooit objectief verteld (hadden) kunnen worden vanwege de gecompliceerdheid van het heersende politieke- en raciale klimaat en de betrokken actoren, met elk hun eigen (radicale) perspectieven. De verslaggevingen lijken dit ook aan te willen tonen. De autoriteiten in Greensboro leken niet voorbereid op dit soort geweldsincidenten die duiden dat (de geschiedenis van) het racisme nog verweven was in de samenleving. De verdeeldheid in het land leek nog te groot om een onafhankelijke jury aan te stellen in het rechtsproces, te groot om schuldigen aan te wijzen, te groot om de roep naar gelijke rechten écht aan te pakken, te groot om werkelijke veranderingen te bewerkstelligen.

Tot slot nodig ik u als lezer uit om kritisch te zijn. Zoals eerder gesteld, kan het Greensboro Massacre vanuit verscheidenere invalshoeken worden geanalyseerd. Hoewel meermaals in de verslaggeving werd benoemd dat de CWP de KKK uitlokte, toonden de meeste journalisten een visie die de verantwoordelijkheid voor het incident voornamelijk bij de KKK neerlegde, net zoals dat in de secundaire literatuur het geval is. Gezien de periode van de opkomst van burgerrechtenbewegingen die strekten tegen de white-supremacy, lijkt dit een logische conclusie. Toch zou het niet misstaan om de achtergrond, de rol en de invloed van de CWP in het incident en de destijds samenleving uitgebreider te analyseren. Hoewel

dit onderzoek heeft getracht inzicht te geven in beide partijen, kan niet ontkend worden dat de meeste aandacht op de KKK is gevestigd. Dit is mede het gevolg van de verslaggeving door de journalisten, omdat daar vaker de KKK en zijn achtergrond werden aangehaald. Daarbij moet worden opgemerkt dat de krantenartikelen een selectie van mij – als auteur – zijn. Ook zijn helaas een aantal mogelijk beïnvloedende factoren, zoals de politieke voorkeur van de journalisten, het karakter en visie van de krant, de locatie van uitgave en mogelijk zelfs de invloed van de financiering, niet in acht genomen. Om die reden is vervolgonderzoek waar de achtergrond(en) van het medium en/of journalisten worden geanalyseerd relevant en aan te raden.

Een laatste suggestie voor vervolgonderzoek wordt gedaan vanuit een kritische blik op recente ontwikkelingen in de VS waarin extreme politieke uitlatingen en racistisch gedachtegoed een belangrijke rol hebben gespeeld, zoals bij de bestorming van het Capitool begin 2021 en de moord op Afro-Amerikaan George Floyd in mei 2020. Deze gebeurtenissen zwingelden debatten aan over extreemrechtse groeperingen, racisme en de rol van de politie.⁸⁷ Het politieoptreden is ook binnen de verslaggeving van het Greensboro Massacre betwistbaar gebleken. Het feit dat journalisten zich voorzichtig opstelden met betrekking tot het geven van hun mening hierover, toonde dat het een gevoelig onderwerp was. Het is zodoende relevant om binnen politieke en/of raciaal-etnische conflicten de invloed van de politieke geartheid van politie te analyseren.

---

⁸⁷ “Meer dan 300 aanklachten ingediend tegen bestormers van het Capitool”, NOS, 26 februari 2021. Online geraadpleegd op: <https://nos.nl/artikel/2370467-meer-dan-300-aanklachten-ingediend-tegen-bestormers-van-het-capitool.html>

Marieke de Vries, “VS worstelt met de positie van agenten: *We moeten toezicht houden op de politie*”, NOS, 20 april 2021. Online geraadpleegd op: <https://nos.nl/artikel/2377560-vs-worstelt-met-de-positie-van-agenten-we-moeten-toezicht-houden-op-de-politie.html>

Literatuur

Primaire literatuur

Greensboro Daily News

‘After the violence’, *Greensboro Daily News*, 5 November 1979. Accessed online at:

<http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/151>

‘Anger, Shock, Hopelessness, Fear Expressed; Some Distrust Justice’, *Greensboro Daily News*, 19 November 1980. Accessed online at:

<http://libcdm1.uncg.edu/cdm/compoundobject/collection/CivilRights/id/1743/rec/13>

Babington, Charles, ‘Police Near Scene Not Told Klan Was Approaching’, *Greensboro Daily News*, 4 November 1979. Accessed online at:

<http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/64>

Berry, Steve, ‘Violence Not New to Leader of Rally’, *Greensboro Daily News*, 4 November 1979. Accessed online at:

<http://libcdm1.uncg.edu/cdm/singleitem/collection/CivilRights/id/130/rec/7>

Cavin, Winston, ‘Without Warning, the Shooting Started’, *Greensboro Daily News*, 4 November 1979. Accessed online at:

<http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/67>

‘Flawed report’, *Greensboro Daily News*, 12 October 1980. Accessed online at:

<http://libcdm1.uncg.edu/cdm/singleitem/collection/CivilRights/id/1835/rec/14>

Gruson, Lindsey, ‘Film sparks protest at UNC-G’, *Greensboro Daily News*, 13 November 1980. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/2158>

Hackney, Brent, ‘Klan Activity Up Throughout South’, *Greensboro Daily News*, 4 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/126>

‘High noon shoot-out in Greensboro’, *Greensboro Daily News*, 11 November 1979. Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/1728>

Israel, Mae, ‘Some Hearts Are Swollen With Anger... Others Fill With Prayer’, *Greensboro Daily News*, 5 November 1979. Accessed online at:

<http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/133>

Scism, Jack, and William March, 'Social Activists Turn Up Heat', *Greensboro Daily News*, November 1980. Accessed online at:

<http://libcdm1.uncg.edu/cdm/singleitem/collection/CivilRights/id/1838/rec/9>

Scism, Jack, 'Four Die in Klan-Leftist Shootout', *Greensboro Daily News*, 4 November 1979.

Accessed online at: <http://libcdm1.uncg.edu/cdm/ref/collection/CivilRights/id/61>

Scism, Jack, 'Shootout Aftermath: Search For Reasons', *Greensboro Daily News*, 5 November 1979. Accessed online at:

<http://libcdm1.uncg.edu/cdm/compoundobject/collection/CivilRights/id/73/rec/4>

'Time to talk', *Greensboro Daily News*, 13 October 1980. Accessed online at:

<http://libcdm1.uncg.edu/cdm/singleitem/collection/CivilRights/id/1836/rec/15>

'Unfinished business', *Greensboro Daily News*, 14 October 1980. Accessed online at:

<http://libcdm1.uncg.edu/cdm/compoundobject/collection/CivilRights/id/1725/rec/11>

Waller, Signe, 'The shootings and after: A CWP response', *Greensboro Daily News*, 30 March 1980. Accessed online at:

<http://libcdm1.uncg.edu/cdm/singleitem/collection/CivilRights/id/2182/rec/10>

[The New York Times](#)

'Blacks Criticize Carolina Verdict On 6 Klansmen', *The New York Times*, 19 November 1980. Accessed online at: <https://nyti.ms/38TILMs>

Daniels, Lee A., 'Party Behind Anti-Klan Protest Sees Government Role in Deaths', *The New York Times*, 5 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/3sgY6gC>

'Final Klan Trial Arguments Start; Carolina City Is Bracing for Verdict', *The New York Times*, 4 November 1980. Accessed online at: <https://nyti.ms/39BJT5v>

'Jury in Carolina Frees Klansmen In Five Slayings', *The New York Times*, 18 November 1980. Accessed online at: <https://nyti.ms/35LixJh>

King, Wayne, '14 Denied Bond in Slayings of Foes of Klan at Rally', *The New York Times*, 6 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/3ny51Pb>

King, Wayne, 'Six Klansmen and Nazis Going on Trial in Killings', *The New York Times*, 4 August 1980. Accessed online at: <https://nyti.ms/3ibewCH>

King, Wayne, 'Vengeance for Raid Seen as Motive For 4 Killings at Anti-Klan March', *The New York Times*, 5 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/3pC2eqy>

'Lawyers Agree on Jury In Greensboro Klan Trial', *The New York Times*, 20 July 1980. Accessed online at: <https://nyti.ms/35LQQA0>

Lewis, Anthony, 'Free Speech and Provocation Can Be Hard to Separate', *The New York Times*, 11 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/2LWMVZQ>

Pinsky, Mark, 'Greensboro Knows Grim Struggles, Not Fatal Ones' *The New York Times*, 13 January 1980. Accessed online at: <https://nyti.ms/3i72bPT>

'13 Plead Not Guilty to Charges In Deaths of Klan Foes at Rally', *The New York Times*, 19 January 1980. Accessed online at: <https://nyti.ms/2XyIyqv>

'Prosecutor in Klan-Protest Killings Terms 12 Suspects Equally Guilty', *The New York Times*, 7 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/38uO7MZ>

Rawls, Jr. Wendell, 'Jury Choice Slow in Trial of Klansmen', *The New York Times*, 14 July 1980. Accessed online at: <https://nyti.ms/2LHzNII>

'Self-Defense Argument Ridiculed at Klan Trial', *The New York Times*, 5 November 1980. Accessed online at: <https://nyti.ms/39wzwji>

Stites, Tom, 'Four Shot To Death At Anti-Klan March', *The New York Times*, 4 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/3bnI7HQ>

'Tragedy on the Fringe', *The New York Times*, 6 November 1979. Accessed online at: <https://nyti.ms/2Xxf649>

'Two Victims' Widows Interrupt Klansmen's Murder Trial', *The New York Times*, 5 August 1980. Accessed online at: <https://nyti.ms/3ikQYLZ>

Overige primaire literatuur

"Meer dan 300 aanklachten ingediend tegen bestormers van het Capitool", NOS, 26 februari 2021. Online geraadpleegd op: <https://nos.nl/artikel/2370467-meer-dan-300-aanklachten-ingediend-tegen-bestormers-van-het-capitool.html>

Nourhussen, Seada. "Maar wat ís etniciteit?", *Trouw*, 24 september 2008. Online geraadpleegd op: <https://www.trouw.nl/nieuws/maar-wat-is-etniciteit~b850dc56/>

Vries, Marieke de. "VS worstelt met de positie van agenten: 'We moeten toezicht houden op de politie'", NOS, 20 april 2021. Online geraadpleegd op: <https://nos.nl/artikel/2377560-vs-worstelt-met-de-positie-van-agenten-we-moeten-toezicht-houden-op-de-politie.html>

Secundaire literatuur

Abramowitz, Alan, and Jennifer McCoy. "United States: Racial resentment, negative partisanship, and polarization in Trump's America." *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science* 681.1 (2019): 137-156.

Abramowitz, Alan I., and Kyle L. Saunders. "Is Polarization a Myth?" *The Journal of Politics* 70.2 (2008): 542-555.

Amiel, Yoram, Frank Cowell, and Xavier Ramos. "Poles apart? An analysis of the meaning of polarization." *Review of Income and Wealth* 56.1 (2010): 23-46.

Bermanzohn, Sally A. "The Greensboro massacre: Political biographies of four surviving demonstrators." *New Political Science* 20, no. 1 (1998): 69-89.

Bermanzohn, Sally A. *Through survivors' eyes: From the sixties to the Greensboro Massacre*. Vanderbilt University Press, 2003.

Bhavnani, Ravi, and Dan Miodownik. "Ethnic polarization, ethnic salience, and civil war." *Journal of Conflict Resolution* 53.1 (2009): 30-49.

Billig, Michael. "Humour and hatred: The racist jokes of the Ku Klux Klan." *Discourse & Society* 12, no. 3 (2001): 267-289.

Bullard, Sara, ed. *The Ku Klux Klan: A History of Racism & Violence*. Diane Publishing, 1998.

Carter, William H., Michael H. Schill, and Susan M. Wachter. "Polarisation, public housing and racial minorities in US cities." *Urban Studies* 35.10 (1998): 1889-1911.

Charnock, Emily. "Party Polarisation in the United States." *Political Insight* 9.3 (2018): 4-7.

Evans, William McKee. *Open Wound: The Long View of Race in America*. University of Illinois Press, 2009.

Fairclough, Adam. *To Redeem the Soul of America: The Southern Christian Leadership Conference and Martin Luther King, Jr.* University of Georgia Press, 2001.

Frymer, Paul. "Debating the Causes of Party Polarization in America." *California Law Review* (2011): 335-349.

Gentzkow, Matthew. "Polarization in 2016." *Toulouse Network for Information Technology Whitepaper* (2016): 1-23.

Heltzel, Gordon, and Kristin Laurin. "Polarization in America: two possible futures." *Current Opinion in Behavioral Sciences* 34 (2020): 179-184.

Hetherington, Marc J. "Putting polarization in perspective." *British Journal of Political Science* (2009): 413-448.

Honey, Michael K. *Black Workers Remember: An Oral History of Segregation, Unionism, and the Freedom Struggle.* Berkeley: University of California Press, 1999.

Jovanovic, Spoma. *Democracy, dialogue, and community action: Truth and reconciliation in Greensboro.* University of Arkansas Press, 2012.

Klašnja, Marko, and Natalija Novta. "Segregation, polarization, and ethnic conflict." *Journal of Conflict Resolution* 60.5 (2016): 927-955.

Kops, Jason. "The Greensboro Massacre: A Challenge to Accepted Historical Interpretations." (2012): 76-86.

Magarrell, Lisa, and Joya Wesley. *Learning from Greensboro: Truth and reconciliation in the United States.* University of Pennsylvania Press, 2010.

McVeigh, Rory. *The rise of the Ku Klux Klan: Right-wing movements and national politics.* Minnesota Press, 2009.

McVeigh, Rory, David Cunningham, and Justin Farrell. "Political polarization as a social movement outcome: 1960s Klan activism and its enduring impact on political realignment in Southern counties, 1960 to 2000." *American Sociological Review* 79.6 (2014): 1144-1171.

Quarles, Chester L. *The Ku Klux Klan and related American racist and antisemitic organizations: A history and analysis.* McFarland, 1999.

Richards, Marlee. *America in the 1970s.* Twenty-First Century Books, 2010.

Schaefer, Richard T. "The Ku Klux Klan: Continuity and Change." *Phylon* 32, no. 2 (1971): 143-157.

Somer, Murat. "Cascades of ethnic polarization: Lessons from Yugoslavia." *The Annals of the American Academy of Political and Social Science* 573.1 (2001): 127-151.

Wade, Wyn Craig. *The Fiery Cross: The Ku Klux Klan in America*. USA: Oxford University Press, 1998.

Waller, Signe. *Love and revolution: A political memoir: People's history of the Greensboro Massacre, its setting and aftermath*. Rowman & Littlefield, 2002.

Wheaton, Elizabeth. *Codename Greenkil: The 1979 Greensboro Killings*. University of Georgia Press, 2009.

Yanow, Dvora. *Constructing race and ethnicity in America: Category-making in public policy and administration*. Routledge, 2015.